

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

POSUDEK OPONENTA

písemné vysokoškolské kvalifikační práce

Program: Magisterský
Obor: Taneční věda
Student: NEČASOVÁ Natálie
Název práce: Malkovský, Siblík, Podhajská (České taneční umění ve Francii)
Vedoucí písemné práce: prof.Dorotka Gremlicová PhD.
Oponent písemné práce: PhDr. Ladislava Petišková

Klasifikace

	A	B	C	D	E	F
Volba tématu	X					
Formulace cílů práce	X					
Volba metodiky zpracování	X					
Splnění cílů práce	X					
Obsah práce	X					
Práce s prameny a zdroji informací (citace, odkazy a poznámky)	X					
Struktura a formální úprava práce	X					
Stylistická úroveň textu a přesvědčivost argumentace	X					
Jazyková úroveň textu (gramatika, pravopis)	X					
Aktuálnost a odborný přínos práce	X					

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

Text posudku

Zadání základního výzkumu nějakého předmětu v oboru taneční historiografie a teorie patří jistě k regulérním požadavkům na oblast témat magisterských prací. Neobjevuje se však příliš často, protože předpokládá od absolventa zvládnutí postupů a pravidel, které musí zkoumající mladý vědec zvládnout, navíc jde o práci z hlediska badatele do jisté míry nevděčnou. V případě že jde o nedotčené téma výzkumu, vyžadující dobrou průpravu v cizích jazycích a mobilitu kvůli průzkumu pramenného materiálu mimo oblast republiky, jde o záležitost velmi pracnou časově rozsáhlou.

BcA. Natálie Nečasová měla – jak se ukazuje – pro tak obtížnou práci všechny předpoklady. Navíc rozumně omezila výzkum, který by při zkoumání působení českých tanečníků ve Francii v letech 1910- 1948 mohl nabýt neúnosných rozměrů, na tři jména – Malkovský, Siblík, Podhajská – která patří beze sporu pro svou aktivitu na francouzské půdě k těm nejdůležitějším. Jde při tom o tanečníka a tanečnici, tvořící svá experimentální taneční díla na rozličných pozicích, lokalitách a odlišným stylem a působení nejvýznamnějšího domácího teoretika, jehož francouzské aktivity nebyly rovněž nikdy zpracovány.

Její důkladný pramenný výzkum má však i obecnější platnost: N. Nečasová si otevřela nejprve otázku počátků a existence čs. francouzských kulturních vztahů v obecné rovině. Jde o kapitolu zejména z hlediska tanečního umění u nás značně zanedbanou, kde nynější akademická snaha o její poznání napravuje negativní dědictví minulosti. Ve své snaze o přesné zachycení zrodu kulturních a uměleckých procesů překročila autorka místy i předem vytčený lokální a časový horizont. Vrátila se až k našemu prvnímu skutečně evropskému česko francouzsky orientovanému intelektuálovi, kterým byl Jan Neruda (a pokud bychom měli být důslední, chyběli by tu z umělců už jen J.G. Deburau aj. K. Tyl). Dále upozornila na pramenné zdroje resp. archivy francouzských společenských a kulturních institucí včetně soukromých, kde by bylo možné v budoucnosti pokračovat v dalších etapách výzkumu, a to nejen pro oblast tanečního umění. Kromě francouzského území báda i v nezpracovaném archivu Divadelního muzea ve Vídni. Dále rozšířila své poznatky o údaje a názory obsažené v cizojazyčné i domácí literatuře, jejíž impozantní přehled zveřejnila v příloze své práce.

Podává také podstatné informace o občanských kulturních a společenských aktivitách E. Siblíka a (logicky) méně již obou tanečníků. Zachycuje tak ve své práci mimo obecně historické údaje i samotný zrod uměleckých snah o reformní pojetí pohybu, sportovní gymnastiky a tanečního umění, který se formoval u nás od počátku 20. stol. a byl příslušníky českých zemí v dotecích prezentováno i na francouzské půdě. Tím přispívá i k objasnění snah našich

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

kulturních pracovníků a umělců zapojit české umění do západoevropského kontextu, a to i tehdy, jestliže se podněty jejich francouzských aktivit uskutečňovaly zprostředkovaně - skrze kulturní akce realizované v Německu nebo nefrancouzskými umělci (Prampoliniho Futuristická pantomima) na pařížské půdě.

Exaktní a důkladný výzkum N.Nečasové přinesl v případě vybraných tří osobností po mém soudu významné objevy. Jde jak o údaje životopisné, tak o zmapování jejich osobních příspěvků, ať již uměleckých, tak teoretických. Autorka zařazuje také alespoň ve zkratce jejich průkopnickou sounáležitost s rodícími se dobovými tanečními i avantgardními směry, které byly o něco později známy i na naší půdě, ale pro své vyhraněné výboje nepatřily např. ve dvacátých letech k většinově zastoupeným proudům našeho tanečního umění.

Průkopnická práce N.Nečasové zasluhuje rovněž ocenění za kvalitu překladu autentických textů z francouzského a německého? Jazyka a objevnou obrazovou přílohu. Její práce splňuje technické požadavky kladené na diplomovou práci. Jazykové zpracování v českém jazyce je na dobré úrovni.

Pro další fázi výzkumu bych ještě doporučovala konfrontaci informací získaných z francouzského prostředí s podrobným průzkumem širě orientovaných kulturních časopisů první republiky včetně avantgardních.

Malá poznámka: Pražský lidovýchovný spolek Urania/ Prager Volksbildungsverein Urania disponoval moderní funkcionalistickou budovou, otevřenou 1932-3, šlo o židovský majetek. V roce 1940 byl transformován na arijskou Deutsche Volksbildungsgemeinschaft in Prag. Té sloužila budova včetně divadelního a tanečního sálu až do konce války (Praha Nové město čp.1205, Klimentská 4, po válce zde bylo české divadlo, dnes studio FAMu). In: J.Padevět, Průvodce protektorátní Prahou, Academia, Praha 2015, s.150, aj.

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

Otázky k obhajobě

1. Autorka sama zmiňuje, že obsah tématu nemohl být zcela vyčerpán. Mohla by uvést další zajímavé tematické oblasti?
2. Co je pravdy na informaci doc.Kröschlové, že jsou doklady k činnosti Z, Zahajské také uloženy v divadelním muzeu ve Stockholmu?

Celkové hodnocení

Práci k obhajobě: doporučuji
Navrhuji hodnocení: A

Datum: 22.05.2017

.....
Dr. Ladislava Petišková